

az anyjával egy gazdasági egységet alkotó adózónak kell tekinteni s az adót egyedül reá, mint a közös háztartás, illetőleg a gazdasági egység fejére kell kivetni, mert az említett körülményekre tekintettel, az anyjának a közös lakásból — habár hosszabb időre is történt — eltávozása, a közös háztartáshoz való tartozása megszűnését és a gazdasági egységből való kiválását nem vonta maga után. Tehát az adófelszámolási bizottságnak a külön adóztatást kimondó határozatai helytelenek, amiért a kir. közigazgatási bíróság a jövedelem- és vagyonadó egyedül B. F. terhére állapította meg.

Az alkalmi egyesülés keretében kitermelt áruknek a közösség résztvevői részéről külön-külön a saját cégük alatt való forgalombahozatala az alkalmi egyesülés közbenső áruszállítását nem állapítja meg. (Közigazgatási Bíróság 13607/1927. P. szám.) A panasz egyedüli tárgya a vizsgálati jegyzőkönyv II. pontjában összeállított s számszerűleg 190,275.501 koronában feltüntetett adózatlan bevétel után megállapított 5,706.916 korona általános forgalmi adó.

A vizsgálati jegyzőkönyv szerint ennek az előírásnak az alapja az, hogy a panaszos részvénytársaság a s.-nagyvágó részvénytársasággal 1920. évi október hó 23-án a szalámigyártás és húsfeldolgozásra létesített érdekközösségi megállapodások alapján, az alkalmi egyesülés mint közös termelési szervtől a közösen termelt áruk egy részét értékesítés céljából átvette s ezen áruk értékétől, az átvétel kapcsán nem rótt le forgalmi adót, holott a pénzügyi hatóság álláspontja szerint ezzel a közös üzem a szalámigyár részére áruszállítást teljesített, s minthogy az alkalmi egyesülés könyveit a panaszos szalámigyár vezette, ő felelős az alkalmi egyesülés adóköteles ügyleteinek forgalmi adójáért.

A pénzügyi hatóságnak ez az álláspontja jogilag nem áll meg.

Az általános forgalmi adóról szóló 1921. évi XXXIX. t.-c. 29. §-ának (1) bekezdése, valamint az 1921. évi 130.000. számú végrehajtási utasításnak idevágó 1. és 12. §-ai határozzák meg azt, hogy kik tekintendők az általános forgalmi adó alanyainak. Ezekből a rendelkezésekből pedig az válik nyilvánvalóvá, hogy csakis a természetes vagy jogi személy által üzött kereseti tevékenység esik általános forgalmi adó alá. A kereskedelmi törvény (1875. évi XXXVII. t.-c.) 62. §-ában megemlített, a közös haszon vagy veszteségre, egy vagy több kereskedelmi ügylet tekintetében keletkező, úgynevezett alkalmi egyesülések nem bírnak jogi személyiséggel, mert az említett törvény szerint ezek a kereskedelmi társaságokról szóló törvényes határozatok alá nem esnek.

Hogy a panaszos cég és a s.-nagyvágó részvénytársaság

között létrejött érdekközösségi megállapodás a valóságban alkalmi egyesülés volt, maga a megállapodás tartalma is bizonyítja.

Ennek a lényege az, hogy a vállalatok üzemeket a termelés céljaira kölcsönösen átengedték egymásnak, megállapították azt a keretet, amelyben a termelést, annak összes vonatkozásaiban végzik, — kimondták, hogy milyen arányban vállal az egyik cég részesedést a másik cég üzleti eredményében, azonban kimondták azt is, hogy mindkét vállalat a jövő ügyleteit is saját hatáskörében és saját cége alatt fogja lebonyolítani. A megállapodások egész tartalma s a felderített adatok is azt mutatják, hogy az alkalmilag egyesült vállalatok a közös munkatelepen külön-külön saját részükre termeltek, az értékesítés is külön-külön történt. Abból, hogy a közössé tett munkatelepen a panaszos cég által termelt árut a saját cége alatt hozta forgalomba, az alkalmi egyesülés részéről áruszállítást jogszerűen konstruálni nem lehet, mert a két vállalat a megállapodás szerint nem minden egyes üzletre, hanem kizárólag az egyes termelési időszakok üzleteredményében való osztozkodásra létesített megállapodást.

Jóllehet a két vállalat bizonyos esetekben megtehetette azt, hogy a másik vállalat egyes eladási ügyletét kifogásolja s jogában állott az ilyen kifogásolt ügyletet a közös számlára viteltől elvonatni — s így a közös számlára vitt ügyletek végeredményben az alkalmi egyesülés közös ügyleteinek is tekinthetők, amiből az a további következtetés is levonható, hogy a közös munkatelepen termelt áruk a közösség tulajdonát képezték, — az eredményében kereskedelmi ügylet létesítése céljából létrejött alkalmi egyesülés, mint ilyen, általános forgalmi adó alá nem esik.

Nem pedig azért, mert a jelen esetben nincs szó arról, hogy az alkalmi egyesülés résztvevői az áruk értékesítésétől járó általános forgalmi adó lerovását elmulasztották, vagy hiányosan teljesítették volna, — az pedig, hogy az alkalmi egyesülés keretében kitermelt árukat a közösség résztvevői külön-külön a saját cégük alatt hozták forgalomba, — az alkalmi egyesülés közbeeső áruszállítását nem állapítja meg.

A bizományosnak azt a bevételét, amelyet a megbízóktól általuk megjelölt célra való kifizetés céljából vett át, általános forgalmi adó alá eső bevételnek tekinteni nem lehet. (Közigazgatási Bíróság 2303/1928. P. szám.) Nem vitás tényállás szerint panaszos részvénytársaság, mint a W. M. és M. börgyárak közös bevásárlója és eladója, a három börgyár részére a szükséges nyersanyagot beszerzi és a készgyártmányt eladja és úgy a beszerzett anyagot, mint az eladásokat a három gyár között, egy előzetesen megállapított száza-